

No us oblideu de practicar la hospitalitat (He 13,2)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Des de l'any 1914 l'Església celebra la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat. El sant pare Lleó, en ocasió d'aquesta jornada, ha escrit un missatge on posa en relació, en aquest any jubilar, la migració i l'esperança. El tema dels migrants i els refugiats causa polèmica entre nosaltres, perquè afecta la quotidianitat i demana solucions polítiques, les quals han de tenir sempre en compte la dignitat de tota persona humana, més enllà de la seva procedència i de la manera com han accedit al nostre país. La por a la migració no ens ha de fer perdre la visió de la persona, de la seva motivació a convertir-se en migrant, amb tot el que això comporta de perill de pèrdua de la pròpia vida, de sofriment, d'incomprensió, de rebuig, de precarietat. El migrant i el refugiat, el que cerquen sobretot és la felicitat per a ells i la seva família: el que tota persona humana desitja. Això és el que justifica la necessitat de la migració, que ha acompanyat i acompanyarà la història de la humanitat.

Els migrants són per a moltes persones un signe d'esperança

Molts dels migrants que coneixem i que són veïns nostres i, encara més, germans de la nostra comunitat cristiana, són «testimonis privilegiats de l'esperança viscuda en la quotidianitat, a través de la seva confiança en Déu i la seva resistència en les adversitats». Ens alegra de veure com van prosperant! Tenen feina, estatge on viure, els fills van reeixint en els estudis... El seu futur és el de tots. També molts altres tenen problemes per a sortir-se'n. La caritat cristiana, que no té fronteres, ha de ser per a ells un ajut per a tirar endavant.

D'altra banda, els migrants són signe d'esperança per a moltes persones. Quants dels nostres ancians tenen al

seu costat, alguns nit i dia, dones d'altres països que els cuiden i, d'aquesta manera, poden restar a casa seva! El mateix cal dir de tantíssimes feines que realitzen en moltes empreses del nostre país, sobretot en els sectors dels serveis, de la construcció i de la pagesia. Sense oblidar el ministeri de clergues de fora a les nostres parròquies, la qual cosa manifesta que la tasca dels sacerdots no és pas de poder, sinó de servei.

No puc deixar d'esmentar un altre caire de la migració i l'esperança, amb paraules de Lleó XIV: «Els migrants i els refugiats catòlics poden esdevenir avui missioners d'esperança en els països que els acullen [...]. Amb el seu entusiasme espiritual i la seva vitalitat poden contribuir a revitalitzar comunitats eclesials endurides i cansades, en les quals avança amenaçadorament el desert espiritual. La seva presència ha de ser reconeguda i apreciada com una veritable benedicció divina.»

